

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић

Петак, 23. децембар 2022.

ОПЕТ НЕМЦИ СРБЕ НА ГОТОВС!

Само слепо заљубљен, може схватити наше сломљено срце, откад нам Берлин без милости сасу у лице све што нам је паковао иза леђа и то читаво време док смо ми нештедимице улагали енергију да се – у ту нову љубав – самоубедимо...?!

Е, могли су вала ови Немци издржат још мало, но нам се отворише и срушише сав овај наш мукотрпни, скоро деценију системски грађен, љубавни напор?! Таман што смо почели да уживамо у издресираноме убеђењу како је то једно темељно пријатељство, овај баксуз од њиховога амбасадора у Шиптаристану Јорн Роде, све поквари својим „оћитовањем“ сад 20. децембра?!

Не оста ту ни једнога јединога захтева који су нам Шиптари испостављали, ни јуриша на Србе тамо, а да нам Јорн не откри чије жеље се – пре свега – ту спроводе?!

Крену од барикада, које Срби – до његовога Божића – морају уклонит?!

И, не само то – све нам је објаснио! Ни један „ребус“ – од Косова и Метохије, до Републике Српске – не оста нерешен?!

За барикаде на КосМету, које су Срби поставили у очају, не знајући више како да се одбране од свакодневног шиптарског хапшења, пљачкања, пребијања, мучења – и то по унапред састављеном тајном списку, амбасадор – што значи Немачка – каже: „Наш став је јасан. Оне су нелегалне и они који су их поставили треба да их уклоне што пре“!

А, тек како је децидан о захтеву КФОР-у за повратак на КосМет нашег контингента до 1.000 војника и полицајаца – што је у Резолуцији 1244 уписано као право Србије о којем се не дискутује: „Као што знате, мој министар је то јасно рекао, то је неприхватљив захтев. Једноставно речено – апсурдан захтев“?!

Ту сад имамо и обједињен став према Србима, где год да су, а који се види кроз питање Заједнице српских општина (ЗСО)! За њега је то нека обавеза коју је преузела Приштина, али за тај неопрез они су одмах Шиптарима притрчали у помоћ! Па је – немачка НВО Еберт фондација, заједно са Европским институтом за мир – ту ЗСО, од које ми толико очекујемо – одмах преточила и подвукла под одлуку уставног суда Шиптаристана из 2015.?! Значи – када, као добијемо ЗСО – то може бити само подвала и празна прича без суштине: „Врста аутономије, у неким сферама, која не угрожава територијални интегритет или суверенитет Косова... све у складу са косовским законима“?!

А, зашто може ЗСО само као безвредан папир, а не као суштинска права Срба и то нам је објашњено – зато, јер „није циљ формирање још једне Републике Српске“? У једној реченици препознамо и речи Куртија и немачки план и за КосМет и за Српску?!

Ма, хвала Немци, где чули и не чули?!

Е, види овако – кад год помислим како ви, наши „пријатељи“, Српску преболет не можете – облије ме неко посебно задовољство и понос на сваки тренутак који сам – из дана у дан током читавога рата '90-их – када је стварана Република Српска – са њима, као новинар проживела!

Овде нас Јорн није ускратио – и то не трепнувши – откуд такав циљ Немачке за уништавањем и отимањем свега што је српско – и то онако надмено – не оптерећујући се ту са очигледна два аршина?! За њих је, каже, Шиптаристан независна држава, те је „незамисливо да бисмо у независној земљи урадили нешто противно жељама независне земље“?!

Ма, овде си ме купио за сва времена! Нема вашег поштења надалеко?! Посебно доследности?! Браво! А, то што је Србија независна, међународно призната, чланица УН, није вам сметало да је – противно „жељама независне Србије“ и дебело противно Међународноме праву и Повељи УН – у агресији 1999. убијате НАТО бомбама – и отимате јој њену свету земљу, Косово и Метохију?!

И, тако нама, за све кључне проблеме које Србе тиште – Берлин и у 21. веку у лице сасу да – вук длаку мења, али ћуд никада?!

Нека си ти, пријатељу, вала све ово нама рекао! Знам ја да је то ћутање и до сада било неиздрж! Лакне човеку кад проговори! Али, морам ти рећи и мени је лакнуло сад кад сам, напосокон, видела – окле Куртију они „цитати“ од реченица, по свим овим питањима које нам ти објасни?! Нисам ја ту неки посебан експерт, али, само ћорав није видео да за све то што ваши браћеници у овом театру раде – имају доброг суфлера! Од њих се тражи да имају ухо, и увате сваку, а од нас да се правимо глуви, како би – од вас молили – помоћ, посредништво и решење?!

Било је ту још ваших „пријатељских“ предлога. Нагледали смо се ми овде разних потурених „решења“ за окупирани КосМет и – свако је било мимо Резолуције 1244 – о добром укусу и да не говорим?!

Једно од „интересантнијих“ је оно инсистирање да се то питање реши по угледу „на две Немачке“, које ми је онако највише личило на збијање шале са нама, да не кажем спрдњу и понижавање! Јер, раздвојен један немачки народ у две државе – који упорно тежи да се уједини, што је на крају и урађено – ви сте Србији давали као решење за окупирани КосМет?! Значи – да се Србија и Шиптаристан међусобно признају и онда да чекамо кад ће се испунити тежња шиптарског народа из две државе да се уједине у једну – Велику Албанију?!

Морам вам рећи да је моја захвалност Јорну неизмерна, мада, са отварањем очију прво је кренула наша Меркелица у коју смо били заљубљени, и то – баш оно?! Шта нам, тек, она откри, а није морала! У изјави датој 8. децембра немачкоме „Цајту“ – призна да су Мински споразуми из 2014. којима су „решавали“ људска права за убијане Русе Донбаса у Украјини (који су пандам оним Бриселским из 2013. за Србе на КосМету) – да им на памет није падало да испуне било шта из тих споразума, само су нашли фазон како да „купе време за Украјину док не ојача“?! Што би се рекло – она је нама била „Мински споразуми“ – и то у време наше онолике заљубљености у њу?!

У прилог Меркелициној искреној исповести имамо и кључну реченицу коју је председник Америке Џо Бајден изговорио сад 21. децембра, у овој првој посети председника Украјине Володимира Зеленског Вашингтону: „Пре него што је Русија извршила инвазију, ми смо Украјини предали огромне количине безбедносних

система...“?! Браво?! Е, сад исто тако „предају“ огромне количине и пуне оружјем Шиптаристан?!

А, пошто су и Мински и Бриселски исти споразуми, исти међународни „ћимбеници“ и гаранти њихових спровођења и примене – прогледасмо и ми?! Додуше, тешка срца, јер – љубав је слепа, а суочење болно?! Треба ту бити у кожи нас „превареног партнера“, када смо схватили ту „паралелну везу“ наших вољених, који су овамо били „са нама у загрљају“, а иза леђа и нама паковали „минске споразуме“ – што се сада, недвојбено, и види из изјаве немачкога амбасадора у Приштини?!

А, како је сад нашој заљубљеној души, не питајте! Јер, онако како то ми Срби, у овим међународним партнерствима – знамо да се „заљубимо“ – то је за анале?! Нема тога ко нам ту може изаћ на црту!

И, што је најважније – тешко подносимо стање без „таквог партнера“ – зато је ту увек резервни! Ево, сад смо заљубљени у Албанију, Албанце и Раму?!

Има ту још нешто – никад у такве не сумњамо! Али зато, увек имамо наших који критикују и спочитавају – само онима који нас никада нису издали! Њима се не опрашта ни што нама нису помогли и онда када ни себи нису могли – и када су морали да раде оно што им је наредио газда, који их је изнутра срушио и бацио на колена?!

Тај случај имамо са Русијом! Све што је за нас кроз историју, до овог тренутка, урадила – неће јој помоћи да јој сваки дан не отчитамо буквицу – шта нам је „радила“ док је била под влашћу прозападне администрације у Кремљу и Јељцином?! Није важно што тада није била „своја“ и није могла ни за себе ништа да уради – важно је што за нас не ради и онда када за себе не може?!

И – то свакодневно „певање“ о томе – није случајно?! Јер, треба припомоћи овим нашим добротинитељима – који су нас свим силама притисли да уведемо санкције Русији, дочекамо је на нож и претворимо у непријатеља?! А онда – у загрљају тих проверених „пријатеља“ са Запада – чека нас рај?!

Три дана пре истека ултиматума Куртија и Јорна да се укину барикаде, Срби су, 22. децембра, из свих средина где живе на КосМету, одржали велики народни митинг, а разлози су таксативно побројани у поруци председника Србије Александра Вучића: „Срби не траже много. Траже само оно што припада свим цивилизованим људима у Европи, на шта сви други имају право, само је Србима ускраћено, да буду слободни, да се крећу... Траже да буду пуштени на слободу они који су неправедно без икаквог разлога ухапшени, притворени. Траже да се повуку они који су са дугим цевима дошли без права да окупирају север Косова и Метохије и траже да буду укинуте листе за хапшење које је приштински режим направио, само зато што су се Срби политички супротстављали њиховом терору. А, за повратак у институције... траже формирање ЗСО, што је био први услов у Бриселском споразуму. За све то, као председник Србије, увек ћу им пружити подршку... и нећу се крити од великих и моћних у свету... такође ћу бити довољно одговоран да их позовем да чувају мир.“

Е, ајде – али, можемо ли, ако икад оно сад – да ми Срби и то сви, макар у овом случају – закопамо све „ратне секире“ и заборавимо ко је, кад и како погрешило! Зауоставимо ту – у националним процесима сталну потребу контре и сукоба, иза које у позадини стоје лични интереси – прогутам много тога, „убијемо“ у себи све „Раде Трајковић“... и – барем једанпут у историји – измеримо ту снагу нашега јединства?! Ако ништа друго – оно чисто да изненадимо и себе и непријатеља?!